

๑.๑. ควรจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบ ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน ซึ่งทำหน้าที่วางแผนปฏิบัติงาน จัดเตรียมอุปกรณ์ และเผยแพร่ความรู้ ให้แก่ประชาชน

๑.๒. ควรจัดให้มีระบบการเตือนภัย และช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยมีการกระจายข่าว หรือดินฟ้าอากาศ ประกาศภัยเตือนบ่อยๆ เมื่อเกิดลมพายุ

๒. การเตรียมตัวป้องกันอันตรายเมื่อทราบข่าวว่าจะเกิดวาตภัยเพื่อหลีกเลี่ยง หรือลดความเสียหาย ที่อาจเกิดขึ้นจากวาตภัยประชาชนควรปฏิบัติดังนี้

๒.๑. ติดตามฟังข่าวอากาศจากแหล่งข่าวรัฐบาล ตลอดจนเวลา และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๒.๒. หากอาศัยอยู่ในที่ราบหรือริมน้ำ ควรรีบทำการอพยพผู้คน สัตว์เลี้ยง และทรัพย์สินขึ้นไปอยู่ในที่สูง ที่มีมั่นคงแข็งแรง

๒.๓. ควรตอกปิดริบบานประตู หน้าต่างให้แน่นหนา โดยเฉพาะประตูหน้าต่าง กระงะก ครอบหน้าต่างคอกคิง หรือหาพลาสติกห่อหุ้มประตูหน้าต่างปิดทับให้แน่น เพื่อป้องกันลมแรงกระชกแตก การปิดประตูหน้าต่าง จะช่วยปิดกั้นช่องลมทางน้ำได้

๒.๔. เก็บสิ่งของ เว็พเพ รถยนต์ และอพยพสัตว์เลี้ยงไว้ในที่สูง

๒.๕. เตรียมเครื่องมือช่าง เช่น ตะปู ค้อน ฆาต เพื่อทำเพไม้ หรือเพหลังบ้านสำหรับอพยพ

๒.๖. ควรดับไฟในเตา ปลดสะพานไฟฟ้า ปิดวาล์วแก๊ส

๒.๗. จัดเตรียมน้ำ อาหารแห้ง ยารักษาโรค

๒.๘. เตรียมตะเกียง ไม้ขีดไฟ ไฟฉาย พร้อมถ่านแบตเตอรี่

อุทกภัย

๑. สาเหตุของการเกิดอุทกภัยจากธรรมชาติ มีดังนี้

-ฝนตกหนักจากพายุหรือพายุฝนฟ้าคะนอง

-ฝนตกหนักจากพายุหมุนเขตร้อน

-ฝนตกหนักในป่าบนภูเขา

-ผลจากน้ำทะเลหนุน

-ผลจากลมมรสุมมีกำลังแรง

-ผลจากแผ่นดินไหวหรือภูเขาไฟระเบิด

๒.สาเหตุของการเกิดอุทกภัยจากการกระทำของมนุษย์ มีดังนี้

- การตัดไม้ทำลายป่า
- การขยายเขตเมืองลึกลงเข้าไปในพื้นที่ลุ่มต่ำ (Flood plain)
- การก่อสร้างโครงสร้างของทางน้ำธรรมชาติ
- การออกแบบทางระบายน้ำของถนนไม่เพียงพอ
- การบริหารจัดการน้ำที่ไม่ดี

แนวทางการป้องกันอุทกภัย

๑. การก่อสร้างคันกันน้ำ: เลี่ยงลุ่มน้ำ เป็นวิธีการป้องกันน้ำท่วมที่นิยมทำกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยการก่อสร้างคันดินกันน้ำ ขนาดเล็กซึ่งมีขนาดความสูงไม่มากนัก ให้มีแนวขนานกับลำน้ำ และอยู่ห่างจากขอบตลิ่งเข้าไปเป็นระยะพอประมาณ เพื่อกันน้ำที่มีระดับสูงกว่าตลิ่งไม่ให้ไหลบ่าเข้าไปท่วมพื้นที่ต่างๆ

๒. การก่อสร้างทางผันน้ำ: โดยการก่อสร้างทางผันน้ำหรือชุดคลองสายใหม่เชื่อมต่อกับลำน้ำที่มีปัญหาน้ำท่วม เพื่อผันน้ำทั้งหมดหรือน้ำเฉพาะบางส่วนที่จะล้นตลิ่งแล้วทำให้เกิดน้ำท่วมออกไปจากลำน้ำให้ไหลไปตามทางผันน้ำที่ขุดขึ้นใหม่ ไปลงลำน้ำสายอื่น หรือระบายออกสู่ทะเลตามความเหมาะสม

๓. การปรับปรุงสภาพลำน้ำ: โดยการปรับปรุงและตกแต่งลำน้ำ เพื่อช่วยให้ลำน้ำสามารถไหลไปตามลำน้ำได้สะดวก หรือมีความเร็วของกระแส น้ำที่ไหลเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่ในฤดูน้ำหลากน้ำจำนวนมากที่ไหลตามลำน้ำจะ得以ระดับลดต่ำไปจากเดิม เป็นการช่วยบรรเทาความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากน้ำท่วมได้เป็นอย่างดี

๔. การก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำ: โดยการก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำปิดกั้นลำน้ำธรรมชาติระหว่างทุ่งเขาหรือเขื่อนสูงที่บริเวณต้นน้ำของลำน้ำสายใหญ่หรือตามแควสาขา

๕. การก่อสร้างคันกันน้ำ: เป็นวิธีการป้องกันน้ำท่วมพื้นที่โดยตรง โดยการก่อสร้างคันดินกันน้ำโอบล้อมพื้นที่ทั้งหมดไว้ เช่นการป้องกันน้ำท่วมสถานที่ราชการ โรงงานอุตสาหกรรม และสวนผลไม้ของราษฎร

๖. การอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำลำธาร: โดยการใช้ คุแลรักษา และปรับปรุงพื้นที่อนุรักษ์การธรรมชาติในบริเวณพื้นที่ต้นน้ำลำธาร ด้วยวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสม ประกอบด้วยการอนุรักษ์ป่าไม้ ร่วมกับอนุรักษ์ดินและน้ำด้วยวิธีการต่างๆ

ความรู้เกี่ยวกับสาธารณภัยและการป้องกัน

สำนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลดอนไฟ

หมายเลขโทรศัพท์โทรสาร ๐-๕๕๔๒-๕๕๑๕

มือถือ ๐-๘๙๔๕๕๑-๒๒๔๔

สายด่วน นายก อบต.ดอนไฟ ๐-๘๒๑.๕๗-๗๙๙๔

สายด่วน ปลัด อบต.ดอนไฟ ๐-๘๙๔๕๕๑-๓๒๖๑

การติดต่อกับ อบต.ดอนไฟ ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต

www.donfai.com

e-mail: donfai@live.com